

"יורק האש" נפילת מטוס בופייטר מס' 171.

מאת: עמוס דור

נוף (עקרון) ומשם פניה לכוון המצודה כאשר השמש בגבם ומסנוורת את המותקפים.

אש נ"מ עזה קיבלה את פניהם מעל המטרה פיצוץ הטיל את פצצותיו והכין עצמו ליעף שני. רוזין נכנס להפצצה אך הפצצות לא השתחררו, הוא ניסה להפעיל את תותחיו אך גם אלו סירבו לפעול. הוא חמק החוצה ונמלט מאש הני"מ לכוון הים.

פיצוץ נפגע בעת ההפצצה, אך היה נחוש בדעתו להשמיד את המטרה, נכנס ליעף צליפה, נפגע בשנית והמשיך לטוס בכוון צפון-מערב כאשר הוא מאבד גובה במהירות עד שפגע בקרקע והתרסק המטוס עלה מיד באש.

ניסיונות להגיע למקום ההתרסקות עלו בתוהו ורק לאחר כיבוש אשדוד נשלח צוות לחפש את שרידי המטוס. המטוס אכן נמצא ובתוך שרידיו השרופים נמצאה גופתו השרופה של לן פיצוץ. גווית שני אנשי הצוות האחרים לא נמצאו וכפי הנראה נרצחו בידי ערביים מקומיים או בידי חיילים מצריים ונקברו במקום בלתי ידוע.

הלוויתו של ליאונרד (לן) פיצוץ נערכה ב-15 בנובמבר בטקס צבאי מלא בחלקה הצבאית הלא יהודית בבית הקברות בחיפה.

"יורק האש" כך כונה מטוס הבופייטר בפי האנגלים. מטוס הפצצה דו מנועי, שרעש מנועיו השקטים יחסית לדור מטוסי הבוכנה של אותה תקופה ועצמת האש של תותחיו עוררו אימה. יתרונו בעצמת מנועיו ובצלילות התקיפה וההתחמקות משדה הקרב בגובה נמוך במהירות ובשקט כשתותחיו יורקים אש.

ביום ה-20 באוקטובר 1948 היו לחיל האוויר זוג מטוסי בופייטר שמישים שהיו שייכים לגף התקיפה של טייסת 103 ברמת דוד.

המטרה שיועדה להם היתה תקיפת מבצר משטרת עיראק-סואידן שטרם נכבשה ע"י כוחות הקרקע והיתה הדלת הראשית לפריצת הדרך לכיבוש הנגב וניתוק מוחלט של הכוחות המצריים. שעת ההמראה נקבעה ל-5 אחר הצהריים.

מוביל הזוג היה טייס המח"ל הקנדי המצטיין ליאונרד (לן) פיצוץ שהיה מפקד הגף, במטוס מס' 171 ואיתו במטוס המקלען דב שוגרמן והטייס סטנלי אנדרוס שהצטרף לטיסה ללא אישור ועל דעת עצמו.

במטוס השני (172) היה הטייס דני רוזין שהיה מפקד טייסת 103, והטייס דן קנטריג'.

כל מטוס נשא שתי פצצות 100 ק"ג וארבעה פצצות במשקל 30 ק"ג כל אחת.

מסלול הטיסה לאחר ההמראה היה לכוון הים, משם דרומה לכוון תל

שרידי המטוס כפי שנמצאו לאחר כיבוש אשדוד. עמוס דור אוסף פרטי.

